

Vi seglar...

NR 1 1991

FRÅN STYRELSEN

Årsmötet avhölls på Djurgården och inleddes med en specialvisning av det nya Vasamuseet. Intresset för det nya museet bidrog till det höga deltagarantalet. Därefter vidtog en god middag - Vårdshuset Godthems berömda plankstek - och årsmötesförhandlingar.

Efter lång och trogen tjänst har Sören Oldebäck dragit sig tillbaka från klubbens styrelseverksamhet. OE-klubbens adress ändras därmed till:

Biörn Johansson,
Skolvägen 44, 135 55 TYRESÖ

Årets pingsträff kommer att förläggas till Dalarö - med samling i Askfatshamnen där ett 40-tal gästplatser finns att tillgå. Från hamnen är det gångavstånd till ett flertal lämpliga näringsställen.

Samling i Askfatshamnen lördagen den 18 maj kl. 17.00. Vid 19-tiden avtågar vi till den utvalda krogen.

De sedvanliga klubbmästerskapen äger rum på söndagen med första start cirka kl. 11.00. Bana fastställs vid skepparmöte kl. 10.00.

Eftersom vi skall besöka lokal, behövs en förbokning av middagen. Anmälan sker till Biörn senast den 13 maj, som då kan berätta närmare om vilken krog och till vilket pris.

Vi ser fram mot mangrann uppslutning. Välkomna!

Styrelsen

OE YACHT CLUB OF SCANDINAVIA

Styrelse för 1991

Biörn Johansson 08-712 10 77
- ordförande

Göran Holmqvist 08-99 30 80
- vice ordförande

Jimmie Haglund 08-59 87 03
- kassör

Leif Jonsson 08-774 61 01
- klubbmästare

Karl-Erik Andersson 08-774 63 13
- sekreterare

Ylva Ormell 08-717 92 88
- ledamot

Bengt Guvå 0755-626 49
- ledamot

Leif Jansson 0753-550 44
- suppleant

Ove Setterlund 0756-321 06
- suppleant

Förenings adress:

Biörn Johansson
Skolvägen 44
135 55 TYRESÖ
Postgiro 84 81 37-6
Bankgiro 662-7178

Årsavgift: 50 kr

Klubbvimpel kan köpas för 95 kronor. Sätt in pengarna på något av klubbens konton, så kommer vimpeln per post.

ATT LÅTA DRÖMMEN BLI VERKLIGHET

2

De joniska öarna är fortfarande gröna till skillnad mot de egeiska. Men under olivträden är växtligheten stickig och snårig. Klipporna är skrovliga och vassa. Man stannar mest ombord under det outhärliga soltaket och glider då och då ner i det klara, ljumma vattnet.

Vi nådde så småningom Korintkanalen där vattnet är intensivt turkosfärgat mellan de höga vita väggarna.

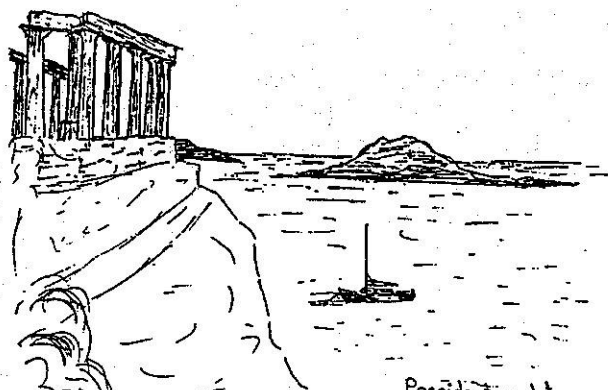
Utanför Piraeus zig-zagade vi oss mellan alla lastbåtar som låg och väntade på redde och gick in i Zea Marina.

Den gata längs hamnen i Piraeus som förut hette Turkolimenos och nu Mikrolimenos är kantad med fiskrestauranger. Där var säkert trevligt en gång i tiden. Nu är det pinsamt exploaterat och hutlöst dyrt.

Vi turistade några dagar i Aten i 35 grader i skuggan. Bl a träffade vi Nisses grekiska lärare Apostolis. Vi överraskade honom på Syntagmatorget, där han sommarjobbade på en restaurang. De ytterst grunda kunskaper i italienska och nygrekiska vi skaffat under året, visade sig vara till stor nytta. Man bemöts på ett helt annat sätt när man kämpar litegrann med deras språk.

1976 stod Nisse uppe vid Poseidontemplet på Cap Sounion på Atticahalvöns sydspets. Några utländska segelbåtar låg för ankar nedanför i viken. Då fattades beslutet att någon gång i framtiden komma hit på egen köl. Och nu var vi här. Vi hade nått resans mål. Ett praktfullt åskväder bidrog till att göra detta ögonblick extra minnesvärt med templet och havet i blixtnas sken.

Det var aldrig vår avsikt att segla ut i Egeiska havet på den här resan, så den 29:e juli vände Smaragda stäven mot väster.

Man bör undvika att segla i Medelhavet i augusti som är semestermånad här nere. Vi märkte på återvägen i de nu fullpackade hamnarna en stress som inte fanns där tidigare. Capris hamn var ett kaos av båtar. Italienarna envisas med att kasta i ankaret i fören och backa in. Det går ofta dåligt, men konstigt nog blir ingen arg. Man förutsätter att man blir påkörd och alla hjälper glatt till. Men tänk att ligga inkilad i tre led med ankarna i en enda härva och den innersta båten ska iväg på morgonen. Det nordeuropeiska sättet att förtöja med fören in eller längs med kajen utanför varandra blir allt vanligare även här.

Vi återkom till vår vinterhamn i Martinique den 22:a augusti. Tredje delen av vår resa inleddes den 11:e juni 1987. Vi seglade över lejonbukten till Sete för att masta av och gå in i Canal de Midi. Här blåste en mistral upp. Och man varnade bestämt för att gå ut på insjön Etang de Tau. Men tredje dagen stack vi iväg, trots en ganska hård motvind. Vi har en stadig rostfri bygel ifrån sida till sida över sprayhooden. På den vilar masten. I aktern ligger den surrad i en tråklyka och i fören på en plankbit över pulpiten. Trots det stadiga arrangemanget kändes det obehagligt i den stampiga sjön. Den här insjön ska man ta på allvar. Utmärkning saknas, ena sidan är grund och den andra sidan full med ostronodlingar.

Första intrycket av Canal de Midi lovade inte gott. Illa underhållen och med gamla skabbiga, övergivna båtar längs stränderna. Men snabbt förändrades bilden med utsikter över vidsträckt vinfält. Borgar och byar klättrande på sluttningarna. I fjärran skymtade Centralmassivet i norr och Pyrenéerna i söder. Här är oerhört vackert.

Här, liksom i Canal de Bourgogne, finns många möjligheter att hyra båtar, en sorts plattbottnade, robusta husbåtar. Slussarna är små och vattnet släpps på ganska vildsint ibland. Hyrbåtarna far runt lite obehärskat, så det gäller att fendra av ordentligt. Våra däck och plankor fungerade perfekt.

Den enastående välbevarade medeltidsstaden Carcassonne dyker upp på sin klippa. Man ser för sin inre syn tornerspel, trubadurer, riddare och jungfrur från sin barndoms matinéfilmer.

Canal Lateral de la Garonne tar vid. Med automatiska, lättmanövrerade slussar. På ena sidan av kanalerna i Frankrike löper en smal grusväg, där vi ofta cyklade eller motionsjoggade. En dag blev vår lille Jonas under sin joggingtur uppvaktad av ett par väl närgångna schäfrar. Enda sättet att undkomma, var att simma över kanalen. Det finns gott om hundar i södra Europa, men vanligtvis är de mycket vänliga.

Floden La Garonne förde oss snabbt medströms ner till Bordeaux. Vi mastade på den 28:e juni. Vid Puillac besökte vi ett vinslott, Chateau Loudenne. Vi fick en visning med provsmakning, trots att vi bara var en familj på fem personer.

Atlanten, som nu låg framför oss, mötte med ett strålande väder, som vi fick behålla ända upp till Engelska kanalen. Juli är en säker vädermånad på franska Atlantkusten.

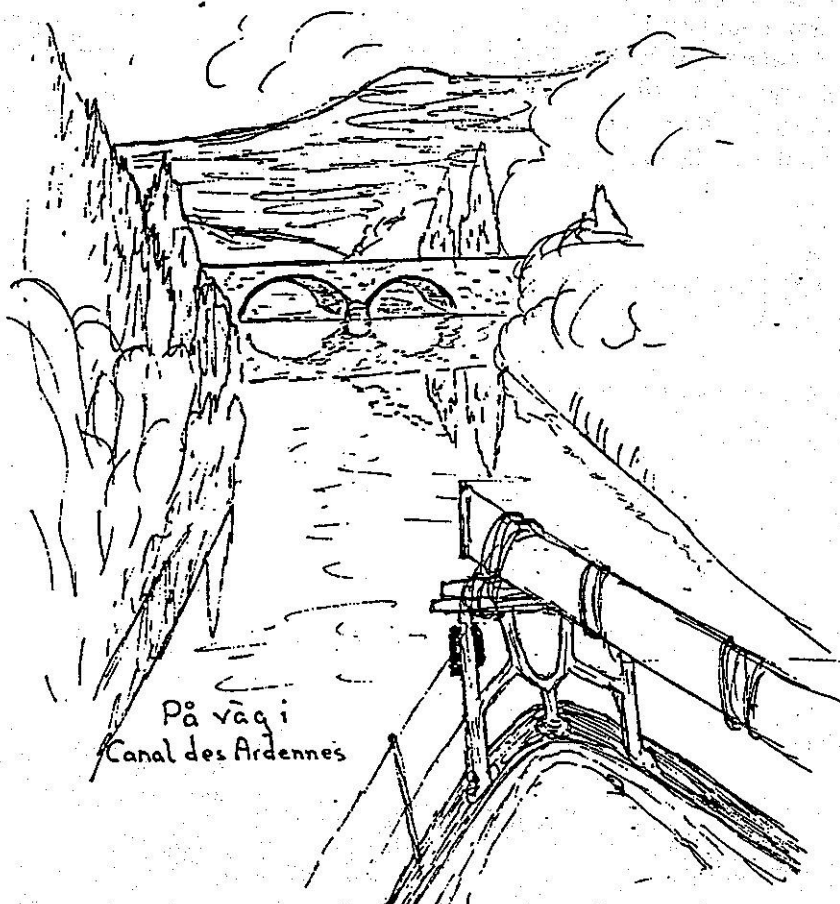
Hela den här kusten blev en mycket positiv upplevelse. Här förstod vi var alla skickliga franska seglare kommer ifrån.

Många hamnar, lätta att angöra vid alla tider på dygnet. Staden La Rochelle är en pärla. Många öar är också värda ett besök. Underbar segling! Vi rekommenderar verkligen den här kusten för seglare.

Vi närmade oss Bretagnes kargare kuster och passerade det ökända men vackra Raz de Sein, med sin brytande sjö och sina strömvirvar. Vi hade bra väder, men fy för den lede att vara här i dåligt väder.

Från den fina och skyddade hamnen i Camaret skulle vi nästa dag runda Frankrikes västligaste fastland, Brestudden. Vi hamnade i en kompakt dimma. Vi hade radiokontakt med en engelsk båt. De hade talat med kuststationerna längs dagens etapp. Det var tjocka hela vägen, alltså otänkbart att fortsätta. Vi vände men anropades efter en stund av engelsmannen som fått nya besked. Dimman lättade runt hela Brestudden. Vi gav oss av, men höll oss i närheten av den engelska båten, som var utrustade med navigator.

Vi nådde l'Aberwrach som ligger inne mellan dramatiska klippor på den franska nordkusten. Nu var det slut på det fina vädret. Regnigt och kallt. Morlaix, Perros-Guirec, Lezardrieux hette våra hamnar, innan vi seglade över till Jersey.

Här hamnade vi i en helt annan miljö. Bara en sak gäller här; Skattefria varor. Det vimlar av klockor och anskrämliga smycken. Men en enliters flaska Chivas Regal för 80 kr är ju för all del inte så dumt. Via Geurnsey passerade vi i bra väder Alderney Race och kom i hamn i Cherbourg. Vi ville gärna besöka invasionskusten men dåliga hamnar och tidsbrist gjorde att vi seglade direkt till Le Havre. Den 24:e juli mastade vi åter av och gjorde en repris på resan uppför Seine till Paris från sommaren 1985.

Med ett större djupgående än 1.60 kan man räkna med problem, trots att kanalkartorna anger djupet 1.80 (Canal de Midi 1.60). Vi sticker 1.50 och hade ofta bottenkänning. Det gäller att komma över slusströsklarna.

Den väg vi valt upp genom Europa via floden Marne, Canal Lateral de la Marne, Canal de l'Aisne, Canal des Ardennes, Meuse, Juliaanenkanal, Rhen, Ijssel, Zwolle-Ijsselkanal, Zwarte Water, Meppeldiep till Groningen, visade sig vara ganska tråkig. Faktiskt den enda del av vår resa som vi inte skulle vilja göra om. I Canal des Ardennes började tyska, belgiska och holländska motoryachter att dyka upp. De körde, trots fartbegränsning så, att vattnet slog mot de känsliga kanalstränderna. Vi kunde inte längre ha vårt bord med koppar och glas stående i sittbrunnen. Pråmtrafiken ökade i Belgien och Holland och det nordeuropeiska tempot trängde sig på. En saknadens tanke gick till de vänliga och lugna franska slussvakterna.

Efter en del problem att hitta en mastkran, mastade vi på för sista gången i Delfzijl. Nu kändes det härligt att gå ut i Nordsjön igen. I ett fantastiskt väder seglade vi mot Kielkanalen.

En blåsig seglats förde oss upp genom Danmark till Anholt och den 29:e augusti nådde vi svenska kusten vid Nidingen. Göteborg Radio svarar som alltid snabbt på vårt anrop. Man kopplar vårt begärda samtal och säger efteråt på klingande göteborgska: "Jaha, de blev tre minuter ..." Vi känner att vi är hemma på västkusten. Kaprifoldoft och fint väder möter oss. Med förliga vindar forsar vi upp mot Strömstad och glider in i Dynekilen. På kvällen den 1:a september lägger vi till vid vår hemmabojs.

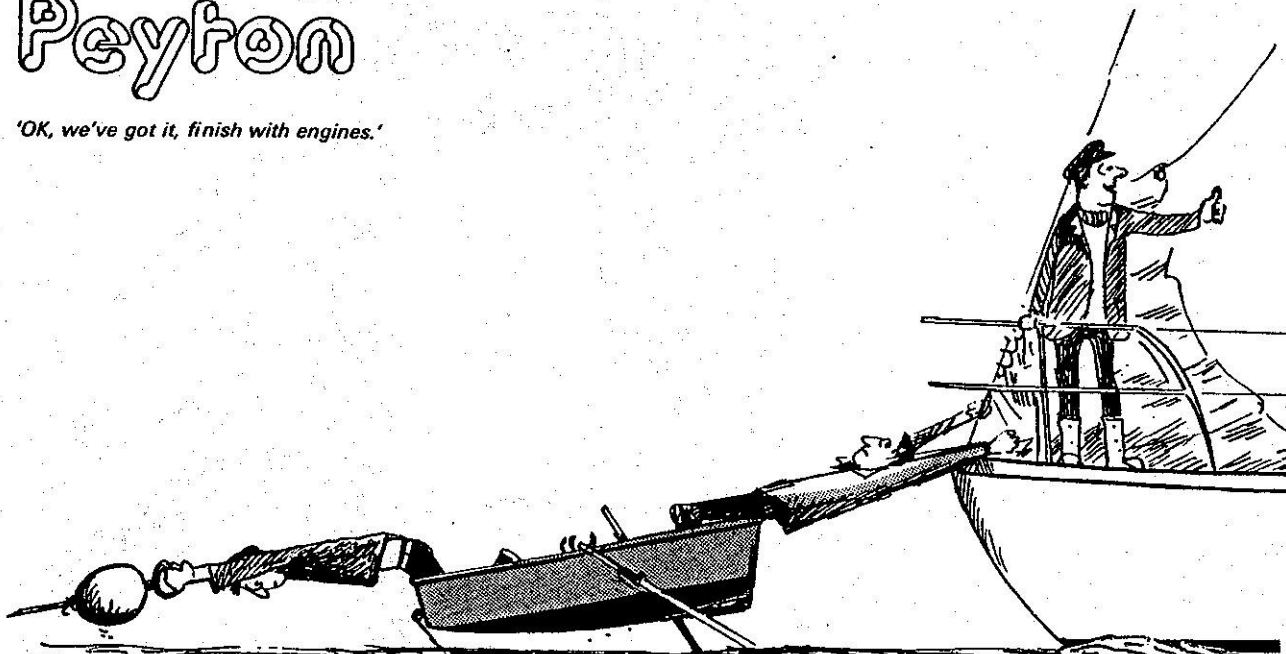
Vår drömresa är fullbordad utan missöden. Vi har märkt att just det här sättet att färdas, nära människor och kulturer passar oss. Att ligga till havs i veckor är nog inte vår melodi. Vi vet också att som seglingsvatten är de svenska skärgårdarna oöverträffade. Men - omväxling förnöjer!

Om någon är intresserad av mer upplysningar omkring en sådan här resa, kontakta gärna författarna tfn 0758/755 38.

Berit & Nisse Winqwist
s/y Smaragda

Peyton

'OK, we've got it, finish with engines.'

1. Ordförande förklarade årsmötet öppnat.
2. Årsmötet valde Biörn Johansson och Ulf Eriksson till mötets ordförande respektive sekreterare.
3. Närvaroförteckning upprättades.
4. Till justeringsmän valdes Lars Höglund och Lennart Hjelm.
5. Årsmötet förklarade att kallelse till årsmötet behörigen skett.
6. Verksamhetsberättelsen för det gångna året godkändes av årsmötesdeltagarna.
7. På grund av att revisorn uteblev, bestämdes att revisorn sammanställer revisionsberättelsen för år 1990 och därefter distribuerar den till samtliga på årsmötet närvarande medlemmar.
8. Under förutsättning att punkt 7 uppfylls, beviljas styrelsen ansvarsfrihet för det gångna verksamhetsåret.
9. Ordförande: Biörn Johansson omval
Nya styrelseledamöter: Bengt Guvå nyval
Jimmy Haglund nyval
Tidigare valda för -90-91: Ylva Orrmell
Göran Holmqvist
Leif Jonsson
Styrelsesuppleanter: Ove Setterlund omval
Leif Jansson omval
Karl Erik Andersson nyval
10. Till revisor omvaldes Sigvard Frisk och till revisorssuppleant omvaldes Egon Felleson.
11. Till valberedning omvaldes Märta och Sten Brycker.
12. Medlemsavgiften för år 1992 fastställdes till 50:-.
13. Årsmötet uppdrog åt styrelsen att till nästa årsmöte utarbeta förslag till stadgeändring, innebärande att antalet styrelsemedlemmar reduceras.
14. Ordförande tackade de avgående styrelsemedlemmarna för deras insatser under de gångna åren.
15. Ordförande förklarade mötet för avslutat och tackade de närvarande för visat intresse.

Vid protokollet:

Ulf Eriksson

Justeras:

Lars Höglund

Lennart Hjelm

REVISIONSBERÄTTELSE
för
OE YACHT CLUB of SCANDINAVIA

Jag har granskat årsredovisningen, räkenskaperna samt styrelsens
förvaltning för räkenskapsåret 1990-01-01 - 1990-12-31

Granskningen har utförts enligt god revisionssed

Med anledning härav tillstyrker jag:

att resultaträkningen och balansräkningen faställes

att resultatet disponeras i enlighet med styrelsens förslag

att styrelsen beviljas ansvarsfrihet för den tid årsredovisningen omfattar

Uppsala 1991-03-18

Sigvard Frisk